

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201055
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718201055.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, proti žalovanému: H. H., X.. XX.X.XXXX, V. L. P., R. X/XXXX, o zaplatenie 5.000,- € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.325,75 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.000,- € od 1.7.2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 180,- € splatných vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celý dlh.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi priznáva právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,10 % .

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.7.2018 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.000,- € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru a na náhradu trov konania.

2. Súd podľa § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti strán sporu. Vykonal dokazovanie zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov, výzvou na splatenie časti úveru spolu s podacím hárkom, výzvou na úhradu dlžnej sumy spolu s doručenkou, aktuálnym stavom úveru, písomnými vyjadreniami žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

3. Na základe Zmluvy o úvere zo dňa 9.12.2014 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 120 mesiacov v sume 94,- €, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 11.208,84 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli ročnú úrokovú sadzbu 18,90 %, RPMN vo výške 20,62 %, priemernú hodnotu RPMN vo výške 17,33 %, splatnosť prvej splátky 25.1.2015, splatnosť ďalších splátok vždy 25. dňa v mesiaci a končenu splatnosť úveru 25.12.2024. Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 9.10.2015, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 26.10.2015. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil len sumu 198,- €. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 8.863,19 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5.000,- €, zo zmluvného úroku do 30.6.2018 vo výške 3.863,19 € a z bankových poplatkov vo výške 39,65 €. Žalovaný po podaní žaloby nezaplatil žiadnu sumu.

4. Uznesením č. k. 9Csp/42/2018-106 zo dňa 29.1.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., vstúpil žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2019.

5. Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

7. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú

obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

13. Po preskúmaní Zmluvy súd dospel k záveru, že obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinným v čase jej uzavretia. Zároveň súd zistil, že na jej základe plnil žalobca, ktorý poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- €. Žalovaný si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas. Z uvedeného dôvodu ho žalobca vyzval na uhradenie dlžnej časti úveru s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, žalobca bude oprávnený žiadať zaplataenie celej pohľadávky. Žalobca si uplatnil právo na zosplatnenie dlhu v súlade so zákonom (listom zo dňa 26.10.2015), keďže uvedené právo vyplýva z bodu 6.8 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, t.j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 6.325,75 € pozostávajúcej z dlžnej sumy istiny úveru vo výške 5.000,- €, z úroku do zosplatnenia úveru vyčísleného vo výške 633,08 €, z úrokov z omeškania do zosplatnenia úveru vyčíslených vo výške 688,02 € a z nezaplatených poplatkov v sume 4,65 €. Vo vzťahu k započítaniu čiastočnej úhrady žalovaného žalobcom na poplatky v sume 10,- € súd konštatuje, že nie je zrejmé, na aký poplatok bola táto suma započítaná, z ktorého dôvodu súd celú sumu čiastočného plnenia žalovaného vo výške 198,- € započítal na zmluvné úroky (t.j. 831,08 € - 198,- €). Súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplataenie poplatkov v sume 35,- €, nakoľko uvedené výdavky nemal súd preukázané, pričom žalobca súdu predmetné upomienky ako ani doklad o ich zaslaní žalovanému nepredložil, t.j. neuniesol dôkazné bremeno. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.000,- € od 1.7.2018 do zaplataenia, ktorých výška je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zároveň súd v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP uložil žalovanému povinnosť zaplatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 180,- € s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh, a to s poukazom na osobné a majetkové pomery žalovaného, ktoré mu neumožňujú uhradiť naraz celú dlžnú sumu.

14. V časti o zaplataenie zmluvného úroku vo výške 18,90 % ročne zo sumy istiny 5.000,- € od 1.7.2018 do zaplataenia a vo výške 2.532,08 € žalobu zamietol z dôvodu, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu, ako to vyplýva z konštantnej judikatúry vyšších súdov (viď rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/118/2017 zo dňa 27.6.2018). Súd poukazuje okrem iného na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4 Obo 143/1998, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, v zmysle ktorých dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, pričom od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Vyslovený záver je logický, nakoľko v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru a jednak aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy. Súd dodáva, že úroky z úveru sledujú dohodnutú dobu poskytnutia finančných prostriedkov, ktorej koniec završuje splatnosť úveru, pričom zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má veriteľ právo splatnosť skrátiť. Niet zákonného pravidla, podľa ktorého by mal dlžník povinnosť zo zákona platiť po splatnosti úveru úroky popri úrokoch z omeškania. Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom.

15. Ako už súd uviedol vyššie, Zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď pri posudzovaní náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súd vychádzal z eurokonformného výkladu predmetného ustanovenia, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, a teda aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, ako to konštatoval aj Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a žalobcovi priznal náhradu v rozsahu 42,10 %, nakoľko mal vo veci len čiastočný úspech. V zmysle uvedeného bol žalobca úspešný vo výške 71,05 % (v sume 6.325,75 €) a žalovaný vo výške 28,95 % (v sume 2.577,08 €), úspešnejší bol teda žalobca, a to v rozsahu 42,10 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného 71,05 % - 28,95 %). O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle

§ 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).